16/02/2019

Η Παναγία έφερε σιτάρι στη Νέα Σκήτη

/ Ορθόδοξες Προβολές

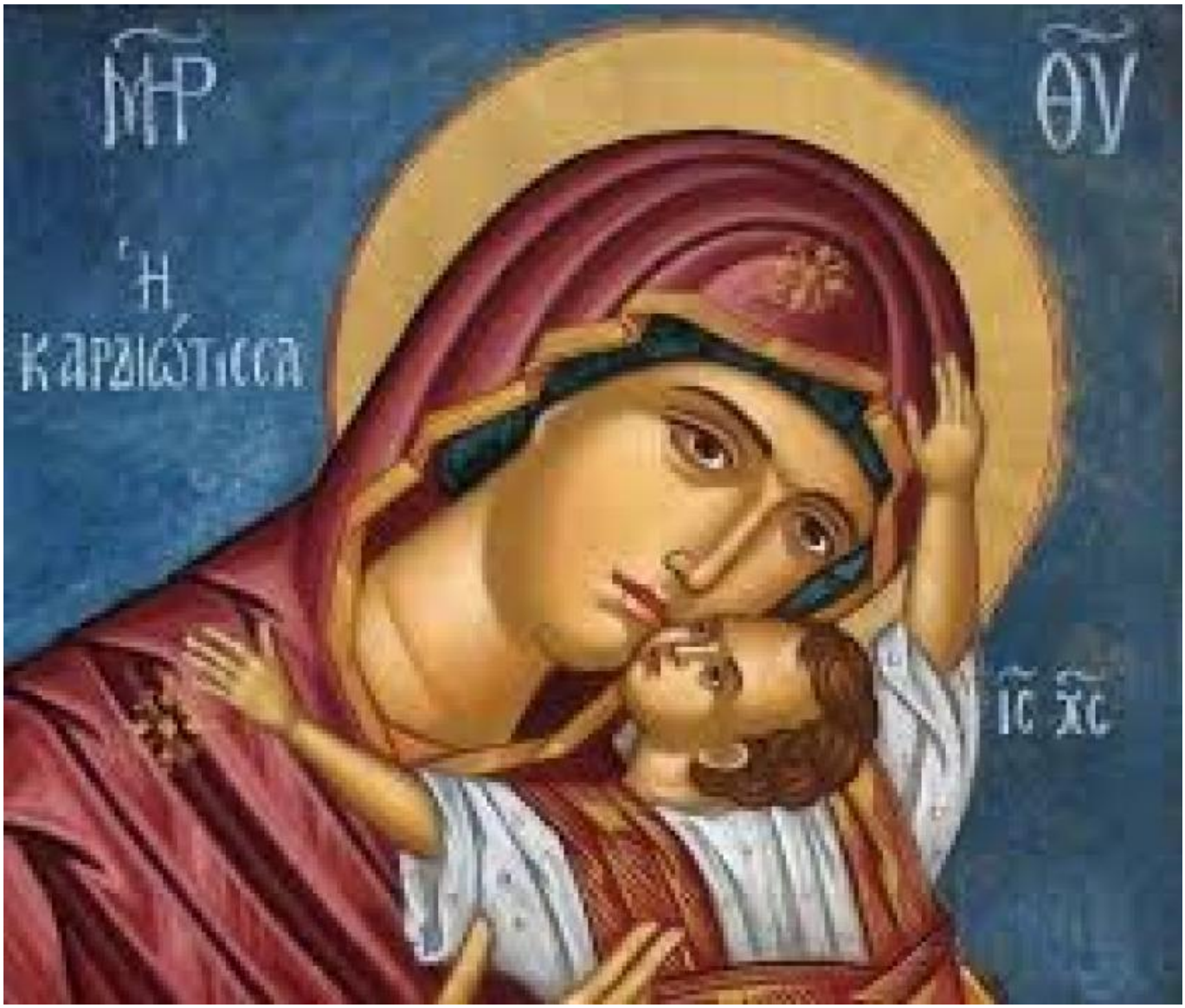

Ήτανε δώδεκα του μηνός Αυγούστου, η ώρα έξι (6) το μεσημέρι, ώρα Βυζαντινή (ή οποία κατά την δύση του ηλίου θα πρέπει πάντοτε σε όλες τίς εποχές του έτους να δείχνει ο ωροδείκτης 12), ακούμε να κτυπάει η πόρτα.
Έτρεξε ο Πάτερ Ιάκωβος για να ανοίξει. Είδε τον Πατέρα Αρσένιο Μαντζαρόλα να κτυπάει, του άνοιξε και στην ερώτηση που του έκανε: «Πώς τέτοια ώρα πάτερ Αρσένιε, τι σου συμβαίνει; η οσιότητά σου δεν ερχότανε τον καλό καιρό και τώρα μεσημεριάτικα τι συμβαίνει;».

Εκείνος σχεδόν κλαμένος του απάντησε: «Σώπα, π. Ιάκωβε, και έλα έξω στην απλωταριά — στην βεράντα— στον εξώστη, να δεις τα θαύματα της Κυρίας Θεοτόκου καί την φροντίδα που έχει για μας τους Μοναχούς της η Παναγία μας.

Πράγματι βγήκαμε και οι δυο στην απλωταριά και είδαμε τα κατάρτια ενός πλοίου. Ιδού μου λέγει, π. Ιάκωβε, η Παναγιά μας έφερε σιτάρι! Εγώ είπα: «Πώς το έμαθες αυτό Π. Αρσένιε; πήγες στην παραλία, κατέβηκες κάτω και το είδες;».
Ο Αρσένιος τότε μου είπε: «Πάτερ μου εγώ δεν πήγα στην παραλία, αλλά επειδή, όπως γνωρίζεις, δεν έχω καθόλου ψωμί και χρωστάω τόσα στους Πατέρες και ντρέπομαι να τους δω, αποφάσισα αύριο τα ξημερώματα να φύγω και με τα πόδια σιγά σιγά από τη στεριά να φτάσω στην πατρίδα μου την Σπάρτη.
Έτσι, με τη σκέψη αυτή, ξάπλωσα στο ντιβάνι μου να ξεκουραστώ νηστικός και πολύ στενοχωρεμένος. Μόλις αποκοιμήθηκα ή μισο-ξύπνιος ήμουνα, βλέπω την μάνα μου, η οποία ήρθε και μου είπε, τι έχεις παιδί μου και είσαι έτσι λυπημένος; «Μάνα, της είπα, τι άλλο θέλεις να έχω, δεν έχω καθόλου ψωμί, μάνα πεινώ. Κι αυτή μου είπε πάλι: «Και γι’ αυτό θέλεις να φύγεις από το Όρος; της είπα, ναι, γι’ αυτό.
Και που λογαριάζεις να πας παιδί μου; δυστυχισμένο παιδί, δεν είμαι εγώ η Κυβερνήτης του Όρους;
Τόσους αιώνες το προστάτευα, το συντηρώ και το διαφυλάττω, το Όρος ολόκληρο και τους εν αυτώ υπομένοντας πατέρες, δεν τους έχω και τους φροντίζω σαν τέκνα μου αγαπητά; Και πώς είναι δυνατόν να αθετήσω την υπόσχεσίν μου αυτήν; Ιδού σας έφερα κάτω ένα Καΐκι με σιτάρι, σήκω κατέβα και πάρε».
Εγώ σε αυτά είπα: «Μητέρα μου, πώς θα πάρω το σιτάρι αφού δεν έχω χρήματα;
Κι αυτή μου είπε: «Το γνωρίζω κι αυτό παιδί μου, αλλά εδώ κάτω είναι ο Γέρο – Συμεών ο δούλος μου με την συνοδεία του, κι αυτός δεν έχει σιτάρι και στενοχωριέται, πλην όμως σε μένα έχουν την ελπίδα τους. Πήγαινε σ’ αυτούς και θα σου δώσουν χρήματα και να τους πεις να κατέβουν κι αυτοί κι όλοι οι Πατέρες να πάρουν.
Αυτά μου είπε κι έφυγε Π. Ιάκωβε. Έλα λοιπόν κι εσύ πάμε μαζί κάτω να πάρουμε σιτάρι. Να το Καΐκι. Όπως βλέπεις δεν ήταν αυτή η μητέρα μου, αλλά ολοφάνερα ήταν η Παναγία η μεγάλη μας Μητέρα.
Ο Πατήρ Ιάκωβος έτρεξε στον Γέροντα μας και του είπε «δώσε Γέροντα στον Παντελεήμονα χρήματα και σακιά, κι εμείς με τον Π. Αρσένιο φεύγουμε για την παραλία να προλάβουμε να πάρουμε λίγο σιτάρι, μήπως μας φύγει το Καΐκι.
Όταν κατεβήκαμε στην θάλασσα, βρήκαμε τους Καπεταναίους στην Καλαμιά, εκεί που τώρα είναι ο αρσανά του Παπα – Βαρλαάμ. Οι ναυτικοί ήταν καθισμένοι και έλεγαν: «Πατέρες εμείς δεν έχουμε σιτάρι για πούλημα.
Εμάς, από την Καβάλα μας αγγάρευαν οι Γερμανοί να πάμε είδη πολέμου στον Κολυνδρό και μας επέτρεψαν να πάρουμε σιτάρι 300 οκάδες για κάθε οικογένεια.

Αυτό έχουμε, αλλά επειδή κι εσείς δεν έχετε καθόλου θα σας δώσουμε να πάρετε από 30 οκάδες κάθε άτομο, για οικονομηθήτε τώρα».
Ρώτησαν τον Π. Αρσένιο, πόσοι μοναχοί είστε εσείς; Ο Π. Αρσένιος είπε εγώ είμαι μόνος μου. Καλά είπαν θα πάρεις 30 οκάδες. Ο π. Αρσένιος είπε, σας ευχαριστώ. Εσείς Π. Ιάκωβε πόσοι είστε;
Αυτός απάντησε, εμείς είμαστε πέντε (5) γιατί είχαμε και τον Γερο – Βαρθολομαίο. Εσείς τότε θα πάρετε, είπαν οι Καπεταναίοι, εκατόν πενήντα (150) οκάδες. Και είπαμε δόξα να έχει ο Θεός, σας ευχαριστούμε.
Φύγανε τότε όλοι κι εγώ έμεινα εκεί. Οι άλλοι με την βάρκα πήγανε στο Καΐκι ζύγισαν το σιτάρι και το φέρανε έξω στην παραλία.
Οι Γερμανοί αξιωματικοί, δεν τους «είπαν τίποτε. Όταν ήρθαν έξω, τότε οι άνθρωποι που είχαν το Καΐκι είπαν: «Πατέρες, οι Γερμανοί φοβούνται και δεν θέλουνε να φύγουμε τώρα που είναι ακόμη ημέρα, αλλά θέλουν να φύγουμε τα μεσάνυχτα, γι’ αυτό μήπως μπορούσαμε, με την ευκαιρία αυτή, εμείς να προσκυνήσουμε τα άγια Λείψανα που έχετε εδώ στην Σκήτη σας;
Ο Π. Ιάκωβος τους είπε: «ευχαρίστως μπορείτε, βεβαίως, να έρθετε επάνω». Ο Δίκαιος μας, που τότε ήταν ο Γέρο – Ανατόλιος, ο οποίος έμενε στην Καλύβη του αγίου Σπυρίδωνος, είναι δικός μας και θα σας αφήσει να προσκυνήσετε, ελατέ πάμε. Τους πήρε κι ανεβήκαμε όλοι μαζί.
Όταν φτάσαμε στο προσκυνητάρι λέει ο Καπετάνιος:
«Πατέρες μήπως μπορούσατε να μας δώσετε λίγο καφέ, μια-δυο οκάδες και να σας δώσουμε σιτάρι;
Εμείς τους είπαμε πολύ καλά να σας δώσουμε, για τόσο λίγο πράγμα δεν γίνεται λόγος. Ο Καπετάνιος τότε είπε, καλά, αλλά με τι τιμή θα μας τον δώσετε;
Εμείς, τους είπαμε, τώρα τελευταία αδελφοί, τον καφέ τον αγοράσαμε προς 50 δραχμές την οκά και το σιτάρι έχει δέκα δραχμές, εσείς θα μας δώσετε πέντε οκάδες σιτάρι για κάθε οκά καφέ.
Ο Καπετάνιος τότε είπε: «όχι Πατέρες αυτό δεν είναι δίκαιο, αλλά θα σας δώσουμε για κάθε οκά του καφέ είκοσι οκάδες σιτάρι, έτσι πάει, αυτή είναι ή τιμή του τώρα.
Ο Π. Ιάκωβος τους είπε, όχι αδελφοί, αυτό είναι αισχροκέρδεια και δεν το θέλει ο Δεσπότης Χριστός, δεν είναι σωστό πράγμα και εκείνοι είχανε τις αντιρρήσεις τους, για να μας δώσουν όσο αυτοί θα κρίνουν σωστό, αυτό και έγινε για να ικανοποιηθούν όλοι.
Τότε εγώ είπα, Πάτερ Ιάκωβε, τι καθόμαστε, πάμε σύντομα επάνω, γιατί αργήσαμε κι ο Γέροντας μας θα ανησυχεί και θα νομίζει πως πάθαμε τίποτε.
Ο ναύκληρος τότε είπε: «Έχετε κι άλλον Γέροντα; του είπαμε ναι, έχουμε και είναι άγιος άνθρωπος, τότε αυτός είπε: «Πατέρες όλο το σιτάρι που έχουμε στο Καΐκι μας θα μείνει εδώ για όλους τους αδελφούς σας».
Πήγαμε στο Κυριακό της Σκήτης, προσκύνησαν οι ναυτικοί τα άγια Λείψανα κι εμείς κάναμε θερμή δοξολογία και ευχαριστία με παράκληση και με ολονύχτια αγρύπνια, ευχαριστήσαμε την προστάτιδα του Αγίου Όρους, Κυρία και Δέσποινα

Θεοτόκο και την παρακαλέσαμε με πίστη και θερμά δάκρυα να καταπαύσουν οι πόλεμοι και να ειρηνεύσει ο κόσμος και έτσι οί ναυτικοί με τους Γερμανούς έφυγαν κατασυγκινημένοι και πολύ ευχαριστημένοι, όπως μας βεβαίωσαν.